

№16 (2780), середа 20 квітня 2011 року Всеукраїнська газета. Виходить з 1957 року

ПАВЛО ВОЛЬВАЧ:

«Я НЕ ПИЛЯВ БИ ГОЛОВИ СТАЛІНУ В ЗАПОРІЖЖІ...» **СТОР. 14**

ПОЛОТАЙ ПРОПАГУЄ, ЛЬЮІС ШУКАЄ РЕЦЕПТ, ТОМПСОН - ПІДГАНЯЄ РІЗНИЦЮ **СТОР. 15**

ВОСКРЕСІННЯ ТОГО, ХТО

ЗРОБИВ НАС ЛЮДЬМИ

РЕГІОНАЛИ

ВИЗНАЧАЮТЬСЯ З «ВОРОГАМИ»

ПУТІН АГІТУВАВ

ЗА «ВПЕРЕД, У МИНУЛЕ!»

ПОЛЮВАННЯ НА «ВІДЬОМ»?

ПОЛЮВАННЯ НА «ВІДЬОМ»?

» ЕПОПЕЯ З КРИМІНАЛЬНИМИ СПРАВАМИ ПРОТИ ЛІДЕРКИ УКРАЇНСЬКОЇ ОПОЗИЦІЇ - ЕКС-ПРЕМ'ЄР-МІНІСТРА ЮЛІЇ ТИМОШЕНКО - ОТРИМАЛА ПРОДОВЖЕННЯ. ПРОТИ НЕЇ ВИСУНУТО ЩЕ ОДНЕ, ТРЕТЄ ЗА ЛІКОМ, ОФІЦІЙНЕ ЗВИНУВАННЯ (З ПІДТЕКСТОМ У ВИГЛЯДІ ЗРАДИ НАЦІОНАЛЬНИХ ІНТЕРЕСІВ ЗА ЩЕДРУ ВІНАГОРОДУ ВІД ІНШОЇ ДОГОВІРНОЇ СТОРОНИ). ВРАЖАЄ?

Її закидають перевищення службових повноважень у момент підписання газових контрактів. На думку Генеральної Прокуратури України, підписавши з Росією газові угоди, Тимошенко завдала країні збитків на півтора мільярда гривень. «У контракті з Газпромом є пункт, який дозволяє переглянути умови газових договорів у випадку, якщо обставини підписання контрактів були незаконними...», - вважає голова тимчасової слідчої комісії Верховної Ради з питань розслідування обставин підписання угод між НАК Нафтогаз України та Газпромом, великий знавець юриспруденції та енергетичної галузі, багаторазова та неперевершена пані Богословська. За її словами, Тимошенко перевищила повноваження, зловживала службовим становищем і підробила директиви Кабінету Міністрів, на основі яких були підписані газові угоди. «Зараз ми можемо отримати величезну кримінальну справу, склад злочину в якій потягне на державну зраду», - багатозначно резюмувала вельмишановна депутатка. До того ж погрозила росіянам кулачком. Мовляв, якщо російська сторона не погодиться переглядати контракт добровільно, ми звернемось до Арбітражного суду в Стокгольмі.

Втім, експерти вважають перспективу «газового реваншу» дуже сумнівною. «Договір, укладений між двома суб'єктами господарювання, можна розірвати лише через суд, і тільки в разі порушення його однією зі сторін. Поки порушення з боку «Газпрому» не відбулося», - заявив юрист авторитетної компанії «Ільашов і партнери» Роман Марченко.

«ВОНА» СМІЄТЬСЯ - ВОНИ НЕ ВІРЯТЬ...

Сама пані Тимошенко прозоро натякає на причини «третьої хвилі» наїзду. Буцїмто після візиту прем'єр-міністра Росії українська влада «під шумок» намагається одним пострілом поцілити у двох зайців - Путіна настрахати і Леді Ю. від політики усунути. Таку версію цілковито підтримують прихильники Тимошенко. Вони впевнені - порушення чергової кримінальної справи продиктоване бажанням не допустити Юлію Володимирівну до участі в парламентських виборах 2012 року. Перешкодити цьому

може обвинувачувальне рішення суду, що автоматично не дозволить їй балотуватися до ВР.

Перший заступник голови партії «Батьківщина» Олександр Турчинов днями заявив, що переговори в газовій сфері під керівництвом Юлії Тимошенко були «абсолютно відкритими і прозорими», а підписання договору контролювала вся Європа. «Підписуючи угоди, пані Тимошенко керувалася законом про Кабмін. Гадаю, пані Богословська чітко відпрацьовує лобістську функцію і представляє інтереси «Росукренерго», - заявив колишній радник колишньої прем'єрки нардеп від БЮТ Сергій Пашинський.

НИТКИ ЗДАЮТЬСЯ ЗНАДТО БІЛИМИ...

За будь-якого ставлення з боку вітчизняного електорату до «білого братства», настирні спроби «нової мітли» запроторити полум'яну революціонерку до буцегарні здаються занадто «шитими». З точки зору «диктаторських методів», Харківські угоди минулого року здаються набагато більш «зрадницькими» та авторитарними, ніж неадекватне підписання газового договору попереднім Урядом.

З іншого боку, закидаючи Тимошенко зраду національних інтересів (за «мзду»), про що неодноразово натякала у пресі пані Богословська, українська влада ризикує наразитись на гучний міжнародний скандал. Як відомо, під юридичну відповідальність підпадає не тільки «рука, яка взяла», але й «рука, що дала». Таким чином Генпрокуратура повинна буде пред'явити звинувачення іншій стороні позаминулорічних перемовин - уряду Російської Федерації, тобто самому (зменшую гучність до мінімуму) Містеру Пу. Напевно, саме через таке «підводне каміння» розрекламована Богословською зрада 13 квітня цього року перетворилася на скромне звинувачення в банальному перевищенні службових повноважень, яке вмістилося на кількох сторінках «слідчих матеріалів». Небагато. Схоже, Леді Ю. поки що «занадто слизька» як для ГПУ, так і для політичних опонентів. Проте завзятість, з якою ПР вишукує свій шанс, не дає підстав для спокійного життя багатостраждальної «Батьківщини».

Олександр ВИГОВСЬКИЙ

«КОКОН»

РЕЦЕНЗІЯ ВІД «ГПУ»

ЗНАЮ ЧИМАЛО ПРИКЛАДІВ, КОЛИ СПОКІЙНА ТА СУМИРНА ЛЮДИНА ПЕВНОЇ МИТІ РІЗКО ЗМІНЮЄТЬСЯ. ТАК МОЖЕ СТАТИСЬ ПІД ВПЛИВОМ КОХАННЯ, ВНУТРІШНІХ ПРОБЛЕМ ЧИ ЗОВНІШНІХ ВПЛИВІВ. ПОДІБНО ЖИВОМУ СТВОРІННЮ, СВОЄ ВІДРОДЖЕННЯ З ВЕЛИЧЕЗНОГО «КОКОНА» ЗІ ШТАМПОМ «КАНАЛ ДЛЯ ЛЮДЕЙ БАЛЬЗАКІВСЬКОГО ВІКУ» НІНІ ПОЧАВ «ІНТЕР».

Відтоді, як посаду генпродюсера обійняв Володимир Зеленський, концерн взяв курс на омолодження, а отже, й часткове «обезкультурення» мовлення.

За словами генерального продюсера, «Інтер», який асоціюється із сімейним каналом, мав би орієнтуватися на виробництво власного, українського продукту, а не закуповувати закордонний: «Ми хочемо домогтися лояльності та високого відсотку глядацької аудиторії якісним продуктом. Щоб я, наприклад, не боявся дати шестирічній дочці пульт від телевізора. За 30 днів ми розробили 28 нових проектів, тож здивуємо вас: трохи навесні і сильно восени».

...Частково підтверджуючи свої слова, Зеленський та компанія і справді почали дивувати телеглядачів. Нові шоу та програми з'являються, наче гриби після дощу. Найвизначнішими з-поміж них стали танцювальний проект «Майдан's», шоу «Розміши коміка» та «Розбір польотів».

Для анонсу повідомлю, що до кінця цього місяця на каналі стартує ще кілька резонансних передач, які вже привертають увагу своєю назвою. В ефірі ми знову бачитимемо підзабутого Сивохо та улюблене всіма шоу, де можна стати мільйонером. «Інтер» насправду змінює обличчя, омолоджує аудиторію та стає чи не єдиним виробником українського масового телепродукту, створення якого

обіцяв новий генеральний продюсер.

Однак нині відчувається «побічний ефект» усієї задуманої кампанії. Звикнувши до суворих облич ведучих, солідності та демократичної стриманості мовлення, все менше вмикають канал люди старшого віку. Викликає побоювання не лише факт зміни підходу до справи, концепції та обраного шляху, а й елементарне засилля «сучасності». Адже нині на «Інтері» можна почути і жаргонну лексику, і грубі жарти, і жорсткі висміювання. А це вже нагадує американізацію, а не продукт, орієнтований на український ринок.

Гадаю, Зеленський прийшов на телеканал не у найкращий час. Усіма улюбленому актору та продюсеру, схоже, повсякчас вдається бути успішним і робити успішним усе, що його оточує. Однак зміни відбуваються не просто, «кокон» розколюється доволі повільно.

Схоже, наразі ситуація перебуває під контролем продюсера, однак грань громадського сприйняття помітно тоншає. Важливо не перегнути палицю й не перетворити найрейтинговіше дітище українського медіапростору на звичайнісінький «ляльковий» проект американського зразка. Україна, може, й готова зранку до ночі дивитися «Дім-2» тутешнього розливу, однак чи готовий «Інтер» так швидко змінити обличчя? Сумніваюся...

Анатолій ВОЛКОВ

ПОМАЛУ ЗДАЄМО БАСТІОН ЗА БАСТІОНОМ...

ЗО ДВА ТИЖНІ ТОМУ ОДНА З НАШИХ ЧИТАЧОК ЗАТЕЛЕФОНУВАЛА ДО РЕДАКЦІЇ, ПОВІДОМИВШИ, ЩО РАДІОКАНАЛ «КУЛЬТУРА» ПРИПИНІВ МОВЛЕННЯ НА МІСТО ІРПІНЬ.

Звісно, таку, прямо скажемо, непересічну інформацію потрібно було перевірити. Перевірили: правда. Потому взялися за з'ясування причин. Однак наші «телефонні» зусилля успіхом не увінчалися: всюди, куди ми дзвонили, натрапляли або на відмову спілкуватися й будь-що коментувати, або ж на ефемерну зайнятність. Довелося звернутися до його величності Google, проте, на превелике здивування, й там нас очікувала невдача: відомості про припинення трансляції популярного радіоканалу наче не проникли до світової павутини - з цього приводу ніде не сказано й слова (в тому числі й на офіційному сайті Ірпінської міської ради)...

Неможливо дати однозначне пояснення цьому. З одного боку, легко все вписати в панівний нині контекст деукраїнізації - проте чому «взялися» конкретно за це місто Київської області? І чому саме «Культура» - якщо я не помиляюся, особливим націоналізмом передачі цього радіоканалу не відзначалися.

Припускаємо, що тут проявив себе «фактор місцевого князька-самодура». Себто колись одна з програм «Культури» зробила щось таке, що не сподобалося можновладцям Ірпеня. Ось вони, не довго думаючи (а довго вони навряд чи вміють), віддали наказ «не пущати».

Павло МАЛЯР

МІНСЬК У СТРАХУ ТА ЖАЛОБІ

ВЖЕ ЗА КІЛЬКА ДНІВ ПІСЛЯ НЕСПОДІВАНОГО ТЕРАКТУ В МІНСЬКУ ВЛАДА БІЛОРУСІ ВІДРАПОРТУВАЛА ПРО АРЕШТ БЕЗПОСЕРЕДНІХ ВИКОНАВЦІВ. ПОБАЖАННЯ ПРЕЗИДЕНТА ОЛЕКСАНДРА ЛУКАШЕНКА «ПЕРЕВЕРНУТИ» КРАЇНУ «ДОГОРИ НОГАМИ» І ЗНАЙТИ ВИННИХ СПЕЦСЛУЖБИ ВИКОНАЛИ ДОСТРОКОВО. ПОДІБНА СПРИТНІСТЬ НАВІТЬ СПРОВОКУВАЛА ПЕВНІ СУМНІВИ...

За два дні МВС та КДБ Білорусі повідомили про затримання терористів. Нібито виявилось, що ті відповідають також за теракти у Вітебську 2005-го та на святкуванні Дня незалежності 2008-го. Поки що невідомо, чи всі затримані жителі Білорусі.

Один зі злочинців начебто «проколовся» на телефонному дзвінку. Камера спостереження зафіксувала чоловіка, який залишив спортивну сумку на станції метро, а після вибуху взявся телефонувати по мобільному. Спецслужби перевірили всі дзвінки у відповідному проміжку часу, що був взятий з таймера камери відеоспостереження, після чого й вийшли на особу підозрюваного. Проте політологи радять не квапитись із висновками. На думку експерта Центру міжнародного аналізу в Парижі Міхаеля Бругена, законність цього слідства зумовлює великі сумніви. Спеціалісти закликають шукати мотив. У цьому контексті опозиція прозоро натякає на саму владу, адже теракт - прекрасний привід згорнути будь-яке «панькання» з опозиційним рухом Білорусі.

Щоправда, очікувані репресії поки

що не мають місця ні в Мінську, ні в інших обласних центрах сусідньої держави. Влада тільки суттєво посилила контроль на стратегічних та потенційно важливих об'єктах державного функціонування. Особливо це помітно в Брестській та Могильовській областях. Там встановлюють системи додаткового спостереження. Останні кілька днів на території Білорусі погано працює Інтернет. Напевно, його також перевіряють на наявність інформації про терористів.

За словами посла України в Республіці Білорусь Романа Безсмертного, наразі посадові особи з МВС та КДБ «...зосередили увагу на трьох головних версіях - однак, психічно хвора людина чи терористи з-за кордону, та спроба дестабілізувати ситуацію в Білорусі. Більшість експертів не розуміють, чому так сталося. Білоруське ж суспільство оговтується від несподіваних вибухів і намагається жити далі. Люди сподіваються, що терактів більше не буде. В їхніх душах оселився страх, а Мінськом поширюються чутки про нові вибухи. Міністерству внутрішніх справ весь час доводиться виступати зі спростуваннями...».

ІНФОРМАЦІЙНА ДОВІДКА:

Вибух на станції «Жовтнева» мінського метрополітену 11 квітня 2011 року стався у вечірню годину пік. На платформі спрацював вибуховий пристрій, начинений металевими елементами. В результаті трагедії 13 людей загинули, близько 200 отримали поранення. Серед них і громадянка України. Менш ніж за дві доби президент Білорусі Олександр Лукашенко оголосив про розкриття резонансної справи. 14 квітня стало відомо, що у зв'язку з вибухом затримано п'ятьох осіб: чотирьох чоловіків і жінку. У ЗМІ з'явилися припущення, що дівчина - подруга або дружина ймовірного виконавця, 25-річного уродженця Вітебська. Саме їй він дзвонив перед вибухом. Трьох підозрюваних із п'яти, в тому числі й дівчину, після допиту відпустили. Ще двох - ймовірного виконавця та його спільника - заарештували за рішенням суду. Як заявили в білоруських силових структурах, обидва наразі дають свідчення.

Олесь М'ЯСНИЙ

ВОСКРЕСІННЯ ТОГО, ХТО

» ПИТАННЯ РЕЛІГІЇ ТА ВІРИ - НАДЗВИЧАЙНО ІНТИМНЕ. ПРИБЛИЗНО ТАКА Ж СИТУАЦІЯ З РЕЛІГІЙНИМИ СВЯТАМИ: КОЖЕН ВІДЗНАЧАЄ ТЕ, ЩО ЙОМУ «ДО ВПОДОБИ» І У ВЛАСНИЙ СПОСІБ... ОДНЕ З ДВОХ ГОЛОВНИХ СВЯТ ХРИСТІАНСТВА - ВЕЛИКДЕНЬ - СПОНУКАЄ ДО НАПИСАННЯ ОСОБЛИВОГО І БОДАЙ У ЗАГАЛЬНИХ РИСАХ НЕБАНАЛЬНОГО МАТЕРІАЛУ.

ЗРОБИВ НАС ЛЮДЬМИ

«Гуманістична система християнства - унікальна».
Д.С.Наливайко, член-кореспондент НАН України.

«І пристрасть, і біль, це - Твоя плоть, Господи, як усе втрачене, близька».
Із творчості Пауля Целана.

«Ранок у провінції: старий вокзал, майже дощ, а настрій, навіяний калюжами, холодом, журбою, заважає досягнути те, що хтось воскрес».
Із творчості невідомого автора.

ЗАВ'ЯЗОК

Протягом останнього століття чи не наймодніша тема в середовищі західних інтелектуалів стосується начебто «вечерпаності» християнства. Мовляв, його естетична й умовляюча моделі вже не можуть задовольнити людину. Парадоксальність (і абсурдність) такого «дискурсу» полягає в тому, що його «носії» керуються неправильними поняттями й уявленнями, внаслідок чого вироблені ними тези і висновки не стільки хибні, скільки шкідливі для людини. Надзвичайно шкідливі.

ЩО МОГЛО БИ СТАТИСЬ, ЯКБИ НЕ...

Майже п'ять років тому вийшов дуже неоднозначний кінофільм «Кривавий діамант» (Blood Diamond) із Леонардо ді Капріо в головній ролі: в основі сюжетної лінії цього блокбастера - тема нелегального видобутку діамантів у африканських країнах. Неоднозначність стрічки зводилася критиками й глядачами передусім до надзвичайно жорстких сцен насильства, якими вона переповнена. Одна з таких спровокувала цілу дискусію в колах світової інтелігенції, причому висновки знову ж таки робилися не відповідні до істини - інструментарій аналізу од самого початку був не той.

Про яку сцену йдеться? Там 11-13-річні хлопчачки в Сьєрра-Леоне знущують над своїми однолітками і співвітчизниками, приналежними до іншого політичного табору. І то як знущують! Голосно регочучи, відрубують їм кінцівки, коли ті ще живі.

Лячно те, що подібні кадри (підлітки з тієї чи іншої африканської країни у такий спосіб «вирішують суперечки»)

неодноразово зустрічалися в світових теленовинах упродовж останніх тридцяти років. І щоразу гуманістично налаштована громадськість планети, ціпеніючи від жаху, задавалася питанням: як фактично діти можуть бути такими безжальними і жорстокими? І щоразу «відповіді» відводили дискусію в бік.

ЖОЗЕФ ЕРНЕСТ РЕНАН

А насправді відповідь проста. І «дотягнутися» до неї легко - вона зовсім поруч.

Якщо взяти до уваги культуру, то найдовшеніше, найдоступніше пояснення можна знайти у французького письменника, історика, філолога Ж.Е.Ренана, точніше в його наповнену художньому, наполовину документальному творі «Життя Ісуса» (1860 рік виходу). Спробую коротко змалювати суть його ідеї...

Отже, люди від природи злі, мстиві й керовані передусім інстинктом виживання - тут нічого не вдієш, що є, то є. Ми недалеко втекли від тварин. Найпотужнішим інструментом олюднення стали певні умовляючі системи, закладені у великих світових релігіях. Із-поміж них найсвітліша - християнство. Якраз те, що в нас - віруючих цієї конфесії - на генетичному (сказати б, хромосомному) рівні закладені сильні «вакцини» супроти нас самих, і дає нам змогу бути кращими й прагнути цього. Той факт, що існує багаторічний (тисячолітній!) процес безперервної передачі гуманістичної «естафети» - мене батьки вчили бути добрим, співчутливим і справедливим, а їх до того цьому ж учили їхні батьки - створює ситуацію, коли нам боляче від вигляду вбитої машиною собаки.

І якраз через відсутність цього ті хлопчики зі Сьєрра-Леоне погрузили у звірстві - вони просто не усвідомлюють, що це погано, бо в них на рівні підсвідомості немає відповідних механізмів. Їхні батьки (а тих - їхні батьки й т.д.) не вчили, що вбивати - це страшний гріх, брехати - недобре, а співчуття - необхідна умова того, аби вважати себе людиною...

Отже, всі розмови про «вечерпаність» християнства не варті віденого яйця. Ну хіба може вечерпанатися здатність і потреба людини, припустимо, дихати?

РЕЗЮМЕ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Володимир БАНЯС

На думку Гаранта, «за умови збереження пропорційної системи, прохідний бар'єр має бути диференційований - для партій 4%, для блоків 5%, з поступовим зростанням на 1% для кожної нової партії, яка буде входити в блок, крім перших двох».

Згідно з президентською логікою, це «не дозволить маргінальним політичним силам потрапити до Парламенту і стимулюватиме партійне будівництво». При цьому обов'язковою вимогою до партійних списків є їхня відкритість: «Ця вимога повинна зберегтися в разі повернення до змішаної виборчої системи», - підсумував пан Янукович.

ВИБОРИ-2012:

СТРИБНУТИ ВИЩЕ ГОЛОВИ

Одразу після промови Президента чиновники Мінюсту «заворушили всіма частинами тіла», особливо мізками. У «свіжому» законопроекті закладено п'ятивідсотковий прохідний бар'єр для політичних партій. За словами очільника Міністерства юстиції Олександра Лавриновича, вони врахували пропозицію Президента

«Фронтом змін» Яценюка). Як свідчить не-вблаганна статистика, популярність Партії регіонів за останній рік суттєво знизилася. За даними різних соціопитувань, якби вибори до Верховної Ради відбувалися саме зараз, то ПР спромоглася б утриматись на межі від 17 до 22%, БЮТ - у розрізі 10-12%, «Фронт змін» - 6-7%, «Сильна Україна» - від 3 до 5,5%. Решта партій не дотягнули б до сакраментальних 3%.

Напевно, піднімаючи бар'єр на 2%, влада не просто звужує можливий вибір громадян, а й «призначає» собі потенційних супротивників. Схоже, зі стратегією майбутньої перемоги «регіонали» вже визначились.

До речі, хитренькі новації Лавриновича дуже не подобаються деяким експертам. Наприклад, голова правління КВУ Олександр Черненко вважає їх дискримінаційними щодо системи представницької демократії в Україні.

На його думку, підвищення прохідного бар'єру до 5% штучно обмежує проходження до Верховної Ради КПУ, Народної

РЕГІОНАЛИ ВИЗНАЧАЮТЬСЯ З «ВОРОГАМИ»

У ЩОРІЧНОМУ ПОСЛАННІ ДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ ВІКТОР ЯНУКОВИЧ НЕ ЗМІГ ОМИНУТИ ТЕМИ МАЙБУТНІХ ПАРЛАМЕНТСЬКИХ ВИБОРІВ ТА, ВІДПОВІДНО, ЗМІН ДО ВИБОРЧОГО ЗАКОНОДАВСТВА. ГЛАВА ДЕРЖАВИ ПОРУШИВ ПИТАННЯ ТАК ЗВАНОВОГО «ПРОХІДНОГО БАЛУ ДЛЯ ПАРТІЙ І БЛОКІВ», ВІДОМОГО ЯК ПРОХІДНИЙ ПОЛІТИЧНИЙ БАР'ЄР.

щодо введення пропорційно-мажоритарної системи виборів.

Цікаво, але нещодавно від Лавриновича було чути слова про межі прохідного бар'єру від трьох до п'яти відсотків. Чи не надто радикально вибрана остаточна цифра? Чому саме 5%? Разом із нормою про відміну позиції «проти всіх» у електорату може виникнути відчуття, що його задеклароване право вибору намагаються дещо обмежити.

ПРОГНОЗ: ХТО СПРОМОЖЕТЬСЯ ПОДОЛАТИ НОВИЙ ПРОХІДНИЙ БАР'ЄР?

Перш за все, бар'єр ускладнить життя тим партіям, які ще не представлені в Парламенті, а також невеликим фракціям у теперішній Верховній Раді - КПУ та Народній партії.

Побуває думка, що ПР таким чином намагається «прибрати» більш сильні партійні структури КПУ та НР, замінивши їх у майбутньому складі Парламенту менш структурованими, а отже, більш «гнучкими» політичними проектами («Сильною Україною» Тігіпка, або

партії та ВО «Свобода». «Якщо буде введений поріг у 5%, ми розцінюватимемо це як відверту дискримінацію», - зазначив пан Черненко.

ПІСЛЯМОВА

Висновки напрошуються самі собою. Новий запланований законопроект начисто підтверджує тезу «залізного закону олігархії»: кадрові партії намагаються закріпити успіх за будь-яку ціну, блокуючи доступ до представницьких органів конкурентам. Як плюс - за нинішніх умов останні мають можливість розвиватися за класичними законами партбудівництва, активно брати участь у політичному житті народу, а не чергової групи олігархів. Тож підвищення прохідного бар'єру в Україні має вигляд завуальованої спроби «придушити в зародку» всі конструктивні починання в громадській та партійній розбудові, що йдуть не від «босів», а «знизу». Адже в ситуації, коли «проти всіх» готові голосувати до 20% громадян, саме й виникає здоровий попит на нові, сучасні, активні партутворення.

Олександр ВИГОВСЬКИЙ

ІДЕЯ ПРОНИКНЕННЯ В ДУШУ... КОСМОНАВТА

» 108 ХВИЛИН, ЩО СПІВЗВУЧНІ З СЕРЦЕБИТТЯМ ЛЮДИНИ, КОТРА ПЕРЕБУВАЄ В КОСМОСІ... ПРО ЦЕ ДУМАЛА, ВІДПРАВЛЯЮЧИСЬ НА НОВИЙ ПЕРФОРМАНС «МИСТЕЦЬКОГО АРСЕНАЛУ» - «ГАГАРІН ЛАУНЖ 10.8».

Ідея відтворення стану душі людини, яка перебуває далеко від Землі, апріорі була цікавою і неординарною. Спочатку не знала, яке місце обрати для перегляду, поки не усвідомила, що візуальний ряд не є основою задуму. А вже з першого акорду заворожила абсолютно космічна мелодія, яку музиканти виконували на мідних інструментах. Навіть духовим оркестром цей ансамбль назвати не можна, адже заложу линули незвичні звуки, які занурювали присутніх у стан транс. Мабути саме так звучить Космос... Мабути саме такими акордами наповнена свідомість людини, яка

перебуває у безмежній холодній невагомості... Певної миті відвідувачі дійства задихали в такт музиці, замислились про вічність та сенс людського буття. Мабути не випадково... Це було справжнє душевне потрясіння і духовний стимул.

Захід «Гагарін Лаунж 10.8» відбувся в рамках проекту «Космічна Одиссея 2011». Ідеєю його створення став факт польоту корабля «Восток-1» навколо Блакитної планети.

Учасниками віртуального польоту стали: німецький гурт Rochus/Aust Re-Load Futura, артисти української танцювальної студії Release та творці безпрецедентних проектів у жанрі візуального концерту та електронної музики - група RE-LOAD FUTURA. Отже, міжнародний перформанс «Гагарін Лаунж 10.8» лишив по собі незабутні враження, які за потужністю аналогічні космічним мандрам душі...

Леся САМІЛЕНКО

«ДЕСТАЛІНІЗАЦІЯ» - ПЕРЕДВИБОРЧА «ФІШКА» МЕДВЕДЕВА

ТЕРМІН «ДЕСТАЛІНІЗАЦІЯ» УВІЙШОВ У ЛЕКСИКОН РОСІЙСЬКОГО ІСТЕБЛІШМЕНТУ НА ПОЧАТКУ ПОТОЧНОГО РОКУ. ЗАСАДИ РЕВОЛЮЦІЙНОГО ДОКУМЕНТУ ПІД ОФІЦІЙНОЮ НАЗВОЮ ПРОГРАМА «ПРО УВІЧНЕННЯ ПАМ'ЯТІ ЖЕРТВ ТОТАЛІТАРНОГО РЕЖИМУ І НАЦІОНАЛЬНЕ ПРИМИРЕННЯ» РОЗРОБЛЕНІ РОБОЧОЮ ГРУПОЮ З ІСТОРИЧНОЇ ПАМ'ЯТІ ПРЕЗИДЕНТСЬКОЇ РАДИ З ПРАВ ЛЮДИНИ. ПРО ПОЧАТОК РОБОТИ НАД ДОКУМЕНТОМ ПІСЛЯ ЛЮТНЕВОЇ ЗУСТРІЧІ ЧЛЕНІВ РАДИ З ПРЕЗИДЕНТОМ ДМИТРОМ МЕДВЕДЕВИМ У ЄКАТЕРИНБУРЗІ ПОВІДОМИВ ГОЛОВА ЦЬОЇ ГРУПИ МИХАЙЛО ФЕДOTOB. МІСЦЕВА ПРЕСА ВСТИГЛА ОХРЕСТИТИ НОВОНАРОДЖЕНУ ПРОГРАМУ «ПЛАНOM «ДЕСТАЛІНІЗАЦІЇ».

ПРО ЩО ЙДЕТЬСЯ?

Згідно з новим віянням, Росія найближчим часом може остаточно відмовитись від так званих досягнень «радянського минулого», очиститись від тоталітарних злочинів «диктатури пролетаріату». Через державно-історичне переосмислення подій ХХ сторіччя РФ створюватиме собі, так би мовити, нове обличчя без шрамів від голодоморів, ГУЛАГів, масових репресій та геноцидів. Звісно, за допомогою своєї «пластичної хірургії». Отже, «десталінізація», на думку розробників, і має стати тим хірургічним втручанням, яке позбавить велику країну негативних наслідків найжахливішої диктатури в кількатисячолітній історії людства.

Відповідно до неї, наприклад, заплановано звільнення мавзолею від тіла Леніна. «Необхідно поховати Леніна. Але потрібна і попередня роз'яснювальна робота, щоб усю запропоновану програму не звели до виносу тіла», - пишуть члени президентської Ради з прав людини. Крім того, вони пропонують здійснити ревізію офіційних пам'ятних дат і професійних свят «з переорієнтацією на події усієї багатосторонньої історії Росії, а не тільки радянського періоду», ухвалити закон про топоніміку, що забороняє увічнювати в назвах населених пунктів, вулиць, площ «пам'ять осіб, які відповідальні за масові репресії та інші злочини проти прав і свобод громадян», створити в Москві й Петербурзі музейно-меморіальні комплекси на знак пам'яті жертв терору, повністю розсекретити і викласти в Інтернеті всі історичні документи.

Плани реформаторів не зупиняються тільки на минулому. Вони воліють «...ухвалити офіційну постанову щодо публічних виступів державних службовців будь-якого рангу, промови яких містять заперечення або виправдання злочинів тоталітарного режиму, несумісні з перебуванням на державній службі», - зазначено у програмі правозахисного товариства «Меморіал».

МЕДВЕДЕВ ІДЕ ШЛЯХОМ ХРУЩОВА

Чи насправді президент Медведєв так переймається історичним минулим Росії?

Хтозна. За ностальгічними спогадами президента, в молодості він полюбляв рок-н-рол, захоплювався голлівудською кінопродукцією, почитував дисидентську літературу. Зазвичай люди такого ліберального виховання закарбовують у собі нетерпимість до сірої радянської героїки з її піонерами-стукачами, вбивцями-комсомольцями та вождями-людодержерами. Але в цьому випадку, через високу посаду фігуранта, ми не беремось стверджувати щось напевно. Інша справа, що на майбутніх президентських виборах у Росії Медведєву необхідно продемонструвати електорату вагомий здобуток.

Його конкурент наразі намагається позганяти до Митного союзу всі колишні провінції та в усиченому варіанті відродити велику Російську імперію. Медведєв робить ставку на відомому «десталінізацію», або, якщо хочете, остаточно деструкцію радянського минулого. «Коли у 2012 році ми будемо підбивати підсумки першого президентського терміну Дмитра Медведєва, я, напевно, назву одне, але серйозне досягнення, - заявляє відомий російський суспільний діяч Станіслав Мінін. - За Медведєва влада знайшла в собі сили демонстративно зголити вуса, які нагадували про Сталіна».

Як це вплине на Україну? Напевно, вплине кардинально. Незважаючи на 70-річну жорстку фільтрацію народу, в результаті якої на виході отримано безликий безнаціональний маргінес, наші містечкові комуністичні вожді на себе та «отриманий продукт» особливо ніколи не поклалися. Сказалася радянська школа інтернаціоналізму, за якою немітропольна нація не вважалася самодостатньою, а регіональні організації - первинними по суті. Отож «загибання» пролетарської ідеології в Москві боляче вдарить по місцевих «товаришах», а деструкція наочно-агітаційних символів (всюдисущі леніни на головних площах, перейменування вулиць, розсекречення архівних матеріалів тощо) ланцюговою реакцією повториться в Україні. Напевно, це буде єдиний випадок у сучасній історії, коли мавпування за «старшим братом» не викличе сорому за власну країну.

Гліб ПРЕОБРАЖЕНСЬКИЙ

АЗАРОВ

Пан Микола поцікавився у пана Володимира, чи не вважає той, що час нарешті активізувати переговори між Україною та Росією щодо нової газової угоди. «Ціна природного газу, який Росія постачає Україні відповідно до контрактів між «Газпромом» та «Нафтогазом», не відображає його ринкової вартості і суттєво перевищує ціни на альтернативні види палива. Наше бажання - вийти на економічно обґрунтовану та справедливую формулу ціни на газ для України», - зазначив перед ЗМІ прем'єр Азаров.

Репліку колеги Путін залишив без реакції, проте віце-прем'єр Росії Ігор Шувалов трохи згодом заявив, що партнерам поки не вдалося знайти спільний підхід та шляхи подальшої співпраці в газовому питанні.

ви держави сторони зачіпали питання російських інвестицій в економіку України. Однак питання Митного союзу Путін та Янукович не обговорювали.

ЯЦЕНЮК

Один із лідерів національної опозиції Арсеній Яценюк вважає, що приєднання до Митного союзу означатиме для України остаточно втрачати реальну незалежність. На думку «залізного фронтовика», за такого розвитку подій нам варто буде скасувати посади Президента та Прем'єра, розігнати Уряд і розпустити Парламент. Через непотрібність. Достатньо буде однієї-єдиної посади - уповноваженого нової імперії на території Малоросії. Яценюк підкреслив, що Янукович, напевно, розгледів небезпеку в солодких промовах «старого друга», а тому обе-

ПУТІН АГІТУВАВ ЗА «ВПЕРЕД, У МИНУЛЕ!»

» ПІД ЧАС КОРОТКОГО РОБОЧОГО ВІЗИТУ ДО УКРАЇНИ 12 КВІТНЯ 2011 РОКУ ПРЕМ'ЄР-МІНІСТР РОСІЇ ВОЛОДИМИР ПУТІН ЗУСТРІВСЯ З ПРЕЗИДЕНТОМ НАШОЇ ДЕРЖАВИ ВІКТОРОМ ЯНУКОВИЧЕМ ТА ГОЛОВОЮ УРЯДУ МИКОЛОЮ АЗАРОВИМ. ПІД ЧАС ЦЬОЇ ЗУСТРІЧІ СТОРОНИ ОБГОВОРИЛИ АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ УКРАЇНСЬКО-РОСІЙСЬКИХ ЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИН. АЗАРОВ ВКОТРЕ НАПОЛЯГАВ НА ПЕРЕГЛЯДІ ГАЗОВИХ КОНТРАКТІВ, А ПУТІН ЛЯКАВ КОЛЕГУ ЕКОНОМІЧНИМИ ОБМЕЖЕННЯМИ У ВИПАДКУ СТВОРЕННЯ ЗОНИ ВІЛЬНОЇ ТОРГІВЛІ УКРАЇНИ З ЄС.

ПУТІН

Натомість лейтмотивом міждержавних перемовин з боку російської делегації стала агресивна агітація щодо приєднання до Митного союзу. Володимир Володимирович спокушав Україну щорічним «джек-потом»: «Якщо подивитися на розрахунки експертів, виграш України при вступі до Митного союзу становитиме від 6,5 до 9 млрд. доларів на рік, що стимулюватиме зростання цілих галузей економіки». Водночас, у разі створення зони вільної торгівлі між Україною та Євросоюзом, Росія погрожує запровадити митний бар'єр на кордоні сусідніх держав. «У нас виникає побоювання, що в цьому випадку значна частина українських товарів, які не користуватимуться попитом на зовнішніх ринках, почне надходити на нашу митну територію. Тоді доведеться запровадити захисні заходи», - додав вельмишановний пан Путін. Щодо інших резонансних питань, зокрема стосовно подій навколо газових угод 2009 року, пан Володимир вирішив не відповідати на них українським газетарам. Він показово проігнорував запланований брифінг у Києві. Прес-секретар глави російського уряду Дмитро Песков пояснив це тим, що патрон дещо затримався у Президента Януковича. Секретар також повідомив, що під час особистої зустрічі російського прем'єр-міністра та українського Гла-

режно не бажав обговорювати тему повноцінного приєднання до МС.

ТО НАВІЩО ВІН ПРИЇДЖАВ?

З усього видно, що ні за одним пунктом перемовин сторони не отримали абсолютного «унісону». Ми нібито не бажали до Митного союзу за рахунок відмови від зони вільної торгівлі з ЄС, вони - не квапляться відмовлятися від надприбутків за свій газ в Україні. Тоді що: посиділи-побалакали, обнялися і заплакали? На перший погляд - так, якщо не «зріть у корінь». Невдовзі Росія визначатиметься з наступним «царем-батьком». Можливо, саме в такому контексті слід сприймати квітневий «марш-кидок» до сусіднього Києва? Поки Медведєв дискредитує себе недогугими «ведмежими па», на кшталт візиту до спірних далекосхідних територій, його опонент робить хитрі політичні «ходи конем» (один крок убік, щоб згодом - три вперед). Путін демонструє росіянам власну ініціативність та авторитетність. Мовляв, сплю і бачу державні прерогативи Русі-матінки, з останньої сили «бдю» національні інтереси. Не так, як дехто на букву «М». У такий спосіб Володимир Володимирович нагадує - в порохівниці не поменшало пороху! Навпаки! Вистачить не тільки «диму напустити», але й зігрітися... раптом що...

Олександр ВИГОВСЬКИЙ

Колишній керівник Секретаріату Президента України Олег Рибачук

КРЕМЛЬ ЯНУКОВИЧУ ВЖЕ НЕ ТОВАРИШ

» СПЕЦСЛУЖБИ РОСІЇ РОЗРОБЛЯЮТЬ СЦЕНАРІЙ СИЛОВОЇ ЗМІНИ ВЛАДИ В УКРАЇНІ. ПРО ЦЕ, З ПОСИЛАННЯМ НА ВЛАСНІ ДЖЕРЕЛА, ЗАЯВИВ КОЛИШНІЙ КЕРІВНИК СЕКРЕТАРІАТУ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ОЛЕГ РИБАЧУК. І ДОДАВ, ЩО ЗГІДНО З МОСКОВСЬКИМ СЦЕНАРІЄМ, ПІСЛЯ ДЕСТАБІЛІЗАЦІЇ СИТУАЦІЇ У НАШІЙ КРАЇНІ ДО ВЛАДИ МАЮТЬ ПРИЙТИ НОВІ ОСОБИ - «ПІДКОНТРОЛЬНІ МОСКВІ ЛІБЕРАЛИ».

лення, як вважає экс-керівник Секретаріату, стало стабільне зниження рейтингу Януковича. «Гарячі компетентні голови в Москві продумали сценарій, який умовно називається «киргизьким», - сказав Рибачук, пославшись на нещодавні події в Киргизстані, де кілька тисяч озброєних, радикально налаштованих молодиків спромоглися змінити владу. В результаті,

Киргизстан має палке бажання вступити до Митного союзу.

Підтвердженням існування такого сценарію Рибачук вважає недавно заяву лідера фракції Партії регіонів Олександра Єфремова про те, що відомий американський мільярдер Джордж Сорос фінансує «північноафриканський сценарій в Україні». Ця тема вже отримала розголос завдяки заяві нардепа

від ПР Михайла Чечетова.

Рибачук вважає, що дипломатичну «дезу» про «американський слід» в Україну запустили свідомо, з подачі резидентів ФСБ. «А в цей час починає реалізовуватися зовсім інший проект - дестабілізація України з метою перетворення її на Киргизію, - поділився він міркуваннями. - Адже ми добре знаємо, хто очолює Службу Безпеки України...».

Довідка: деякі аналітики вважають голову СБУ і власника телеканалу «Інтер» Валерія Хорошковського людиною, яка підпорядковується Януковичу, а підкоряється Кремлю.

Олесь М'ЯСНИЙ

За його словами, причина в тому, що Янукович не виправдав сподівань Кремля, так і не ставши «поводирем України у сферу російських інтересів». Ри-

бачук нагадав, що після зустрічі з Януковичем прем'єр-міністр Росії Володимир Путін «повернувся з України ні з чим». Ще одним приводом до невдово-

МУЗИЧНІ МЕРИДІАНИ №7

THE CURE: ВИБРАНА ДИСКОГРАФІЯ

THREE IMAGINARY BOYS // BOYS DON'T CRY (1979-1980)

Оцінка «ГіПУ»: @@@@ 1/2
Есенція: «3 місця - в кар'єр».

Вважається, що це - два різні альбоми: один - випущено в Англії, другий - у США. Насправді ж, маємо справу зі свого роду діалогом, компоненти якого відрізняються один від одного (йдеться про шість пісень), що, втім, не скасовує факт їхньої єдності... Своім дебютним релізом молода команда заявила про себе на диво гучно: багато хто й досі вважає його еталонним продуктом гітарного відгалуження «нової хвилі». А ще на той момент звучання «Ремісії» (переклад назви ансамблю) не було «фірмово» похмурим.

SEVENTEEN SECONDS (1980)

Оцінка «ГіПУ»: @@@@
Есенція: найперша бездоганна платівка групи. Якби The Cure, випустивши в світ цю роботу, припинили існування, вони б уже заслужили на безсмертя. Лонгплей Seventeen Seconds має іконоподібне значення в літописі музики вісімдесятих і пост-панку зокрема. Тут цей напрям постає в своєму чистому, майже дистильованому вигляді: похмура тягуча атмосфера, звуковий мінімалізм (аскетичні гітари, економна партія басу, строгий барабанный рисунок...), «готична» тематика текстів тощо. Роль кульмінації грає A Forest - можливо, пісня №1 хлопців із Суссекса.

FAITH (1981)

Оцінка «ГіПУ»: @@@@ 1/2
Есенція: одна з вершин справжньої готики. Наприкінці сімдесятих у різних кутках Європи, внаслідок дифузії кількох споріднених стилів, виник новий, озаглавлений як колд-вейв («холодна хвиля»). Першим його видатним зразком став альбом Low Девіда Боуї, довершений прояв він здобув у роботах Joy Division, а основними характеристиками стали: холодний і близький до суміжного пост-панку саунд, трагічне настроєве тло, суїцидальні мотиви в текстах. Усе це - про Faith, «к'юерівську» класику.

» НЕЩОДАВНО ВИПОВНИЛОСЯ ТРИ З ПОЛОВИНОЮ ДЕСЯТИЛІТТЯ ВІДТОДІ, ЯК У МІСТІ КРОУЛІ (ГРАФСТВО СУСSEКС, ВЕЛИКОБРИТАНІЯ) НАРОДИЛОСЯ ХИМЕРНЕ - ЗОВНІ СТРАШНЕ, ЗАТЕ ДОБРЕ ВСЕРЕДИНІ - СТВОРІННЯ. ЙДЕТЬСЯ ПРО ВИДАТНИЙ РОК-КОЛЕКТИВ THE CURE, ЯКИЙ МАВ І МАЄ КОЛОСАЛЬНИЙ УПЛИВ НА СВІТОВУ, РАДЯНСЬКУ, А ТАКОЖ УКРАЇНСЬКУ МУЗИКУ... ДАВАЙТЕ КОРОТКО, КРОК ЗА КРОКОМ, ОГЛЯНЕМО ОСНОВНІ ВІХИ ЙОГО ТВОРЧОГО ШЛЯХУ, А САМЕ - СТУДІЙНІ ПЛАТІВКИ.

PORNOGRAPHY (1982)

Оцінка «ГіПУ»: @@@@
Есенція: геніально депресивний і просто геніальний альбом. На який лад може налаштувати диск, стартовою фразою якого є: «Пофіг, якщо ми всі повиздыхаємо»?.. Записана в період напіврозпаду гурту, «Порнографія» спочатку пережила майже тотальне нерозуміння критиків, а за кілька років отримала статус поворотного пункту в історії світового року: саме звідси росте коріння цілих напрямів (готика, грандж), а також знакових формалістичних прийомів («вигуківатий» гітарний риф, драм-машина замість ударних)... Хвороблива, колюча і надзвичайно талановита музика.

JAPANESE WHISPERS (1983)

Оцінка «ГіПУ»: @@@
Есенція: колекційне зібрання бі-сайдів. Ця платівка позбавлена статусу номерної, проте є доцільність сприймати її саме під таким кутом. По-перше, більшість із цих синглів так і не ввійшли до жодного альбому. По-друге, «Японські нашіптувачі» відображають момент корінного перелому в існуванні групи: поступовий відхід од пост-панку й загальне «полегшення» саунду - в бік електро-попу.

THE TOP (1984)

Оцінка «ГіПУ»: @@ 1/2
Есенція: відбиток кризи. В середині десятиріччя, після численних внутрішніх суперечок, The Cure із ансамблю перетворилися на сольний проект Роберта

Сміта. А останній чомусь по-ринув у непритаманні йому стихії нойзу та психоделічного року. Результат - плачевний. Навіть окремі хороші треки губляться в навколишньому багні неперетравлених авангардистських експериментів.

THE HEAD ON THE DOOR (1985)

Оцінка «ГіПУ»: @@@@
Есенція: ремісія «Ремісії». Десь тоді фронтмен групи започаткував традицію фарбувати губи... Навряд чи це було символічно - так ознаменувати її відродження. Втім, ота «колонізація» адекватно відображає глибинні процеси певного стибу: хлопці адаптували під власне розуміння звукові моделі арт-попу, залучили латиноамериканські та китайські мотиви, відтак композиції рясно замайорили в хіт-парадах. На додачу з'явилися дуже якісні кліпи, а кількість нових фанів помітно перевищила лави розчарованих.

KISS ME, KISS ME, KISS ME (1987)

Оцінка «ГіПУ»: @@@@
Есенція: вишукана красива поп-музика. Процес «висвітлення іміджу» The Cure йшов паралельно іншому - власне стильовій еволюції: у певний момент Роберт Джеймс Сміт остаточно вирішив, що шати готичного пост-панку (й усього, спорідненого з цим) завузькі для нього, вдавшившись до засвоєння ска, лаунжу, танцювальної електроніки... Отож пісні ставали композиційно складнішими, бадьорішими, поповішими - так народилася друга поп-платівка: неймовірно мелодійна, зі сибаритським

звучком, безліччю додаткових інструментів і хітів.

DISINTEGRATION (1989)

Оцінка «ГіПУ»: @@@@
Есенція: вочевидь, альбом №1 вісімдесятих. Робота в студії над цим шедевром розпочалась із того, що в якійсь англійській газеті з'явилося повідомлення про самогубство двох підлітків, нібито спричинене прослуховуванням ранніх записів The Cure... Не знаю, як це вплинуло на характерні риси Disintegration, а саме - пишні оркестрові аранжування, монотонність синтезаторів, неочікувані спецефекти, отруйно-солодку атмосферу, таємничий вокал, похмуро-романтичні тексти - однак платівка вийшла просто феноменальною, з когорти «одна на десятиріччя». Такі речі, якщо вони трапляються в певного виконавця, неможливо перевершити.

WISH (1992)

Оцінка «ГіПУ»: @@@@
Есенція: класика дев'яностих. Нова епоха - нова стилістика. Здатність Роберта Сміта змінюватися, відповідно до навколишніх реалій (але не пристосовуватися до них), даєся знаки і на цьому релізі. Тут відчуваються впливи інді-року й іще непопулярного брит-попу, натомість од ньовейву майже нічого не залишилося. Та суть не в цьому, а в тому, що альбом Wish містить найвідомішу пісню групи (Friday I'm in Love), а сам він - абсолютно без слабких місць.

WILD MOOD SWINGS (1996)

Оцінка «ГіПУ»: @@@ 1/2
Есенція: добротна еkleктична платівка. Вчергове подолавши за-

грозу розпаду, лідер The Cure, до того знаний, як диктатор (упродовж кожної сесії запису він не рахувався ні з чиею думкою), змінив принципи, давши змогу колегам працювати в студії «рівних із собою. Кінцевий «продукт» виявився полівалентним: з одного боку, даний витвір - найоригінальніший у дискографії британців (намішано тут усього - без ста грамів не розбереш!), з іншого - у своєму прагненні еkleктики хлопці явно - подекуди до абсурду - перегнули палицю.

BLOODFLOWERS (2000)

Оцінка «ГіПУ»: @@@@
Есенція: епічного розмаху сага.

Пан Сміт якось зауважив, що «Криваві квіти» завершують символічну трилогію, розпочату й розвинену релізами 1982 та 1989 років. Щось у цьому є: остання в ХХ сторіччі робота британського колективу стала найбільш пафосною, готичною, багатою на клавіші. Якраз розлогі фортепіанні пасажі (коли - загрозливі, коли - тендітні), в поєднанні з «ріжучими» гітарами, визначають стилістику цієї прогнозовано недооціненої (бо надто трагічної і... прекрасної) платівки. Після її виходу й гастрольного туру The Cure таки розпалися. На щастя, тимчасово.

THE CURE (2004)

Оцінка «ГіПУ»: @@@@
Есенція: подалися в альтернативу. До запису свого найважливішого за саундом альбому група запросила продюсера, котрий доти працював із метал-ансамблями. Як наслідок, зі звичної «к'юерівської» шкаралупи на світ божий вилупилося зловісне дитятко з елементами індастріалу, ньов-металу та хард-кору. Альтернативним - так, не вникаючи в деталі, характеризували даний лонгплей. Насправді, він дуже хороший. У нього, за великим рахунком, єдиний недолік: зайва крикливість (не лише вокалу, а й власне звуку).

4:13 DREAM (2008)

Оцінка «ГіПУ»: @@
Есенція: найганебніша робота славного гурту. Такого «кидалова», як офіційно тринадцятий (sic!) студійний реліз Сміта й Ко, ще треба пошукати: після нестерпно довгих чотирьох років очікування численних прихильників творчості групи «обдарували» сурогатом. Взятши за основу принцип «усе вкрали ще до нас», батьки-засновники пост-панку новий матеріал записали на основі власних «коронних» штампів і кліше. Визріла платівка, схожа на збірник невідомих - і неякісних - бі-сайдів... Тоді я вперше зловив себе на думці, що The Cure дратують мене.

Володимир БАНЯС

ПАВЛО ВОЛЬВАЧ:

«Я НЕ ПИЛЯВ БИ ГОЛОВИ СТАЛІНУ В ЗАПОРІЖЖІ...»

То для нас, пересічних, важко власноруч скородити долю подібними вибриками, а Павлові - за виграшки. Отож нині, у заполітизовані й матеріально сутужні часи, коли всі переймаються владою, статками, або їх відсутністю, Вольвач вільно надихається римами й видає поетичні збірки (дві з восьми: «Південний Схід» і «Триб» номінували на Шевченківську премію), не відкаракується від люмпенізованих друзів юності й навіть присвятив їх життєпису роман «Кляса» (третя премія конкурсу «Коронація слова - 2002»). До всього, як сам зізнається, наразі мріє назавше відмовитися від «крутизни» журналіста кийського бюро Радіо «Свобода». Крім дивного Вольвача, хто з притомних медійників забажав би такого? Тим паче в сучасних умовах, коли письменництво втрапило сакральне значення духовного провідника народу?

Цікаво було б покопирсатися в пружинах того парадоксального мислення, - подумали ми собі в «ГПУ» й мимоволі створили черговий парадокс: взяли інтерв'ю в... журналіста, а також, звісно, поета й прозаїка Павла Вольвача.

- Як «запорожчина» не вбила Вашу українськість?

- Дійсно, багато років поспіль у радянському Запоріжжі пишались хіба що Дніпрогесом. Проте чи є різниця, яка там політична погода надворі, якщо вдома у шафі полиці заповнені українськими книгами, а твої корені і по батьковій, і по маминій лінії на десять ярусів вздовж і впоперек - всі запорізькі (маю на увазі не місто, як точку на карті, а землю козацького війська). Прізвище моє походить з Черкащини, інша гілка роду простежується на Слобожанщині. Серед моєї рідні - класик української літератури, нині маловідома письменниця XIX ст. Марія Вольвачиха, котра мешкала поблизу Харкова й писала у своїй біографії: «батьки мої за станом - козаки». І хоча зараз «модньо» серед митців відстовбурчити палець і натякнути на шляхетне походження від гетьманів, або згадати бабцю - нібито полячку зі Львова, я не буду надувати щоки й казати: «Рюриковичі ми». Ми - селяни, гречкосії. Я - з першого покоління Вольвачів, народжених у місті. А насправді бути українцем можна було завжди і будь-де. Як можна вбити те, що тече у твоїх судинах, що складає твій менталітет? Ми повсякчас бідкаємося - перешкоджають москалі, жиди, ще хтось. Можливо... Ніхто не любить слабких. Але головна причина - у нашій слабкості і сутності.

- Вислів Євтушенка «поет у Росії більше, ніж поет» застарів не лише для наших північних сусідів. Чому Ви все ж таки надаєте перевагу літературній діяльності перед журналістською, з її безперечно оперативнішим впливом на сучасне суспільство?

- Журналістом я працюю, заробляючи на хліб насущний. Однак журналістика - це щось вторинне й нетривке: написав і забув. А художній текст, маю надію, буде жити довше, через те більше схиляюся до літератури. Скажу навіть більше: якби поет був більше, ніж поет (не в тому сенсі, що він мусив би когось кудись вести, - я на це не претендую), алітературна творчість давала змогу на якийсь прожитковий мінімум, то журналісткою я б взагалі не займався.

- Як живеться провінціалу в

» ЯК І БІЛЬШІСТЬ ТАЛАНОВИТИХ ЛЮДЕЙ, ВОЛЬВАЧ НАРОДИВСЯ У ПРОВІНЦІЇ, А ЖИВЕ В СТОЛИЦІ. МАБУТЬ, ЦЕ ЄДИНЕ ЗВИЧАЙНЕ, ЩО МОЖНА ЗАУВАЖИТИ ПРО НЬОГО. ВСЕ ІНШЕ - СУЦІЛЬНИ ПАРАДОКСИ. НЕ ВСЯКОМУ ДО СНАГИ НЕ ПРИХОВУВАТИ СВОГО УКРАЇНСТВА В «ЗРОСІЙЩЕНОМУ» ЗАПОРІЖЖІ. А ПИСАТИ ВІРШІ, ОБЕРТАЮЧИСЬ У КОЛАХ НЕ ВЕЛЬМИ ТВЕРЕЗИХ ЗАВОДСЬКИХ РОБОТЯГ? ЧИ ЩАСЛИВО ПЕРЕСКОЧИТИ НА РЕПОРТЕРСЬКУ ПРАЦЮ ДО ЗАПОРІЗЬКОГО ТЕЛЕБАЧЕННЯ З КООПЕРАТИВНОЇ «ШАРАШКИ», АБИ ЗГОДОМ... ПОКИНУТИ ВСЕ Й ПОДАТИСЯ ДО КИЄВА (ДЕ НІХТО НЕ ЧЕКАВ ІЗ ПОСАДОЮ, ЖИТЛОМ ТА ОБ'ЙМАМИ), - ТАКИХ ВІРАЖІВ НЕ ЗАРАХУЄШ ДО ЗАГАЛЬНОПРИЙНЯТИХ ВЧИНКІВ.

столичній метушні та ким себе відчуваєте - запорожцем чи киянином?

- Я 12 років у столиці, тому сформулюю так: запорожець, який живе в Києві. Я не стану киянином, проте й справжнім запорожцем, відколи там не живу, вважати себе не можу. Так воно вже, я думаю, й буде. Київ видається мені прісним. Складається враження, що випав із життя, не відчуваю того народного нерву, без якого менш цікаво жити і писати. Так сталося, що я завжди був у якомусь колективі - це або заводська роздягалка, або черга до пивної, чи спілкування з друзями в армійській казармі - і саме там, в тому середовищі найгостріше, як на моє переконавання, письменник чує акустику доби. А в розумуванні інтелігентського гетто, яке я зараз спостерігаю в Києві, мені не вистачає солі й перцю, тобто відчуття реальних людей. А я не належу до тих авторів, котрі пишуть, висмоктуючи щось із

пальця, не змальовую якихось галюциногенних плям. Найбільше, що мене цікавить, - це живе життя. Про нього, власне, я писав у своєму романі «Кляса». Вважаю, що твори, де йдеться про справжніх людей і їхні стосунки, читачеві більш цікаві, ніж вигадки.

- Вас вважають урбаністом і неореалістом. Проте ваші найвідоміші твори: роман «Кляса» й збірка поезій «Триб» поіменовано маловживаними, застарілими словами. Це акцент на Вашу ідейну спадкоємність з українським письменництвом минулих часів?

- Ці слова я використав не для того, аби «випендритися». Вважаю, що назва, крім якогось смислового навантаження, мусить ще й запам'ятовуватися. І якщо означити художній твір замацаним і витертим словом, як, скажімо, «Прохлада» чи «Каравела», чи якісь «Досвітні журавлі», - таку збірку я й сам на-

вряд чи схотів брати до рук. Тому «Триб» - нормальне слово, нечисто вживане. Я хотів передати свої думки читачеві і назва співпала з моїм бажанням. Щодо «Кляси»: нам, українцям, часто закидають, мовляв, ми - «селоки, роги», хоча символом періоду індустріалізації (кінець 20-х - початок 30-х рр. XX ст.) досі є Дніпрогес у моєму рідному Запоріжжі. А на той час український правопис був такий: «лямпа, плян, кляса»... Його я й використав, змальовуючи сучасне життя робітничого класу. Так назвалось... Правда, перекладачі тепер бідкаються...

- Якщо дозволите, не вельми тактовне запитання: навіщо Вам Національна спілка письменників? Нині її керманічі вимагають державної опіки, як за колишнього СРСР, а за неї ж доведеться обслуговувати певну ідеологію...

- У НСПУ я вступив у 1996 році, радянським письменником не був і ніякими благами не користувався. Зараз спілка практично не працює, навіть поліклініки немає. Інша річ, вона таки має бути як у будь-якої спільноти, об'єднаної одним ремеслом: як є у таксистів, «шахтєрів-ліфтьєрів», так повинно бути і в письменників. Я сприймаю її як профспілку, що стоїть на сторожі наших цехових інтересів.

- Відомо, що Ви були підписантом під зверненням бойкотувати Мінську книжкову виставку-ярмарку через переслідування творчої інтелігенції режимом О. Лукашенка й особисто перекладаєте провідного білоруського поета У. Някляєва, опозиційного до влади. Слідкуєте за його долею?

- Переклад вже завершено. Крім мене, участь у цьому проєкті взяли Тарас Федюк (ми переклали вірші) і Василь Герасим'юк, котрий вправився з дуже складною някляєвською поемою «Індія». Книга під назвою «Кін» мала б вийти ще у листопаді минулого року у видавництві «Смолоскип» і сам Уладзімір планував приїхати на її презентацію. Але вибори в Білорусі, в яких Някляєв брав участь як один із кандидатів у президенти, та подальші бурхливі події внесли корективи в ці плани. Одного з кращих білоруських поетів кидали за ґрати як політика-опозиціонера. Нині він під домашнім арештом із заборогою користуватися будь-якими засобами зв'язку, ба, навіть дивитися у вікно. Тому вихід книги «завис», проте вона все одно вийде. Ще є задум видати переклади Някляєва паралельно у видавництві «Ярославів Вал». Він - прекрасний поет. Його наразі висунуто на Нобелівську премію.

- Гіпотетично: Ви залишились жити в Запоріжжі... Чи підтримали б «Тризуб» у акціях стосовно пам'ятника Сталіну?

- Ні-ні... То були заїжджі «тризубівці». Хоча (розгублено), таки наші... Я не пиляв би голови Сталіну, не підривав би пам'ятник. Я ж не політик, я - письменник.

- А новий роман писати не плануєте? Наприклад, як провінціалу в столиці пробитися. Було б цікаво.

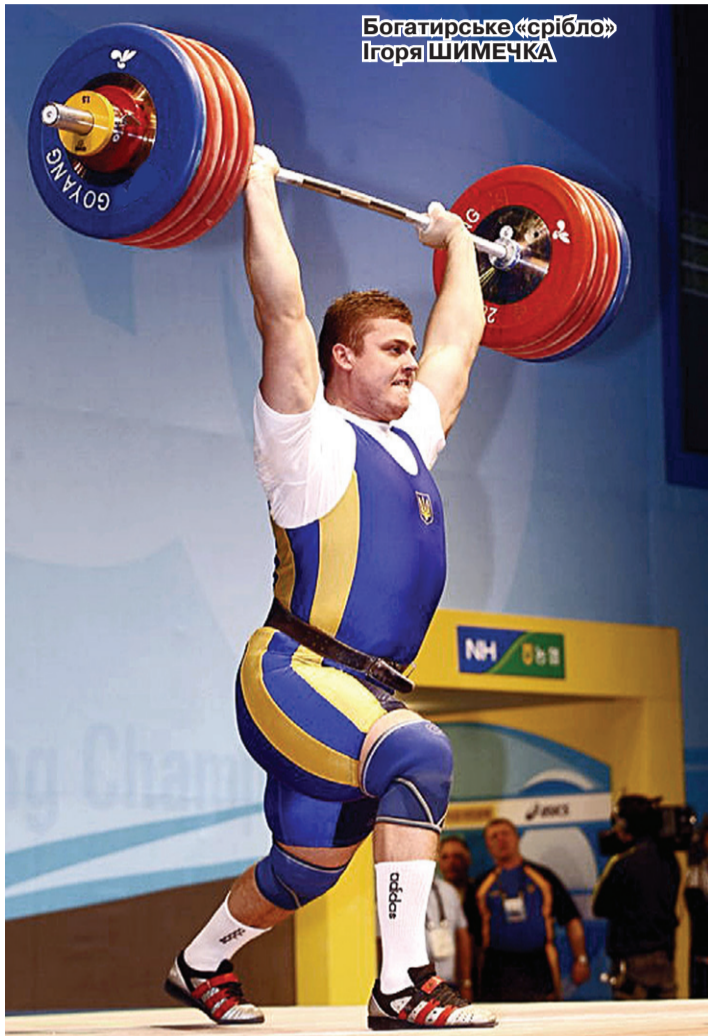
- Тему наперед обговорювати остерігаюсь. А роман однозначно написати б хотів. Але побут... непросте виживання в Києві... все це якось відсторонює. Однак він у мене в пучках, у крові, мені вже кортить зробити це...

**Спілкувалась
Олена ЛИТВИНОВА**

ЕКСПРЕС «МЕЛЬБУРН – КАЗАНЬ»

» ЩО ОБ'ЄДНУЄ ПЛЕЙ-ОФФ ТЕНІСНОГО «КУБКА ФЕДЕРАЦІЇ» ТА ЧЕМПІОНАТ ЄВРОПИ З ВАЖКОЇ АТЛЕТИКИ? ДУЖЕ ПРОСТО - УКРАЇНА ДЕЛЕГУВАЛА ТУДИ БУЦІМТО НЕ ТІ СКЛАДИ. ОДНАК СВОЄ ВЗЯЛА!

Богатирське «срібло»
Ігоря ШИМЕЧКА

Приміром, до Казані не виїздили такі гранди «залізної» гри, як Артем Удачин та Ольга Коробка, Юлія Калина та Артем Іванов. Однак віце-чемпіонами континенту стали в двоборстві одеситка Юлія Паратова (до 58 кг) та львів'янин Ігор Шимечко (понад 105 кг). Додайте малу «бронзу» луганчанки Юлії Деркач у ривку, й вважайте, реноме збережено.

Цього ж ґатунку повернення жіночої збірної майстринь ракетки до Світової групи FedCup. Потрібна була «дрібничка» - обіграти австралійок стінка на стінку за відсутності сестер Бондаренко. Із цим надзавданням впоралися Леся Цуренко (недавно в «ГІПУ» було надруковане інтерв'ю з нею) та Ольга Савчук. Гойдалки парного поєдинку з Ярмілою Грот та Анастасією Родіоною вони приборкали на свою користь - 6:0, 6:7, 6:3. Сума всього матчу в Мельбурні - 3:2.

Леся ЦУРЕНКО та
Ольга САВЧУК
в Країні кенгуру

ТРИ «Б» БЕЗ ПРАВА ПЕРЕДАЧІ

В'ячеслав ШЕВЧУК та його партнери кинули рукавичку «Барселони», але... не вгадали

» ІЗ ДВОМА «Б» УСЕ НАЧЕБТО ЗРОЗУМІЛО - «БРАГА» ТА «БАРСЕЛОНА» ЙДУТЬ ДО ЄВРОКУБКОВИХ ПІВФІНАЛІВ. ЧЕРЕЗ НИХ НАШІ «ДИНАМО» ТА «ШАХТАР», ПРОІХАВШИСЬ НА «НУЛЯХ» У МАТЧАХ-ВІДПОВІДЯХ, - ВИБУВАЮТЬ. А ОТ ІЗ ТРЕТІМ «Б» ЧИМАЛО ЗАГАДОК. ЗАВТРАШНІЙ ВИКОНКОМ ФФУ ПОВИНЕН ЗАВЕРШИТИ ЕПОПЕЮ НАВОКОЛО ПОСАДИ ГОЛОВНОГО ТРЕНЕРА ЗБІРНОЇ. КАНДИДАТУРА ОЛЕГА БЛОХІНА, МОЖЛИВО, РОЗГЛЯДАТИМЕТЬСЯ.

Можливо, й ні. Багато хто зі спостерігачів схиляється до думки, що Григорію Суркісу невідгодно передавати тренерський жезл «незручному» й надто досвідченому Блохіну. Простіше залишити «при справі» Юрія Калитвинцева. Єдине, членам виконкому доведеться прибрати застереження «в.о.». Адже чинний наставник національної команди аж від серпня минулого року (тоді на гребні конфлікту клубних босів із федерацією звільнився Мирон Маркевич), працював у тимчасовому режимі. Над нами вся Європа сміялася. Погодьтеся, країна-співорганізатор Євро-2012, ще й представлена в чвертьфіналах поточних континентальних турнірів двома клубами, не має законного тренера своєї найголовнішої дружини!

Гірше, що навіть з огляду на проголошену Калитвинцевим концепцію формування, ця збірна за 14 місяців до старту ЧЄ дуже далека від стабільності - ігрової та стратегічної. Якби мене спитали, кого з учасників зустрічей у Донецьку та Бразі, що відбувалися минулого тижня, можна «залізно» ставити до основи «синьо-жовтих», то назвав би не більше п'ятиох футболістів. Від «гірників» - Ярослава Ракицького, В'ячеслава Шевчука та голкіпера Андрія П'ятова, від динамівців - Андрія Ярмоленка та знов-таки воротаря Олександра Шовковсько-

го. Порівнюючи Ракицького й Ярмоленка з ними самими часів плей-офф проти греків за путівку на мундіаль-2010 (там свідомо ставка Олексія Михайличенка на «молоду кров» геть не спрацювала), роблю висновок, що обидва подорослішали й вміють уникати авантур.

На жаль, деякі інші гравці найтитулованіших клубів Андрій Кобін, Євген Хачеріді, Тарас Михалик, Олександр Алієв (двоє останніх не грали 14 квітня на Піренейях) навесні 2011-го частіше розчаровують, ніж надихають. У лазареті Олександр Кучер та Дмитро Чигринський, а Олексій Гай чомусь позбавлений довіри Мірчі Луческу. Хоча саме такого універсального солдата, на мій погляд, бракувало «Шахтареві» в битвах із каталонським «монстром». Так само незрозуміло, чому тільки на шапкобрання, Містер випускає такого гострого нападника, як Едуарду да Сілва? Дивувати підопічних Хосепа Гвардіоли чистою технікою Вілліана, Дугласа Кости та Жадсона - смішно, адже тамтешні чаклуни м'яча (й не лише Ліонель Мессі) заплутають своїми мереживами кого завгодно. Те, що донеччани, навіть за відсутності свого капітана Даріо Срни, пласталися на всіх ділянках поля в матчі-відповіді Ліги чемпіонів, - це безперечний факт. Принаймні Віктор Вальдес не відпочивав у своїй брамі.

Але, віддаючи належне

українським командам, варто визнати: легіонери, на яких багаті їхні опоненти, все-таки майстерніші за «наських». Те, що витівали на Муніципальному стадіоні Браги, наприклад, Горан Попов, Леандро Алмейда та Огнен Вукосевич, важко коментувати. Зовсім трохи вирізнявся на їхньому тлі Даніло Сілва. Тож команда Юрія Сьоміна, неспроможна «розіграти зайвого» впродовж майже години (!), таки варта максимум цифр 0:0. ТОП-вісімка Ліги Європи - то їхня сезонна «стеля» й, до речі, не така низька. У свою чергу, господарі «Донбас Арені» об'єктивно не працювали на більше, ніж на 0:1. Але, якщо Марсело Морено «пробачає» іменитого суперника, атакуючи без перешкод з кількох метрів, то й тут замислюємося, а чи настільки всі ці коштовні іноземці крутіші «вітчизняного виробника»? Калитвинцеву чи будь-кому на цій посаді, треба твердіше, попри смаки очільників ФФУ, вибудовувати схему пошуку претендентів на майку з тризубом. Причому за межами стандартного квадрату «Київ - Дніпропетровськ - Донецьк - Харків». Чергові календарні поєдинки «Оболонь» - «Карпати» (1:1), «Таврія» - «Шахтар» (1:2), «Металіст» - «Арсенал» (2:1) довели, що здібні хлопці є не лише в колі лідерів. Навіть «Зоря» позавчора намагалася пручатися динамівцям, хоча й поступилася - 0:2.

ПОЛОТАЙ ПРОПАГУЄ, ЛЬЮІС ШУКАЄ РЕЦЕПТ, ТОМПСОН - ПІДГАНЯЄ РІЗНИЦЮ

» ЩЕ ТРИ ДНІ, Й ЛЮБИТЕЛІ ХОКЕЮ ДІЗНАЮТЬСЯ, ХТО З-ПОМІЖ ШЕСТИ ЗБІРНИХ-УЧАСНИЦЬ ЧЕМПІОНАТУ СВІТУ, ЩО ТРИВАЄ В КИЄВІ, ПЕРЕЙДЕ З ПЕРШОГО ДО ВИЩОГО ДІВІЗІОНУ. ЯКЩО ВИ ТРИМАЄТЕ В РУКАХ ЦЕЙ ТИЖНЕВИК ДО ТРЕТЬОЇ ГОДИНИ СЕРЕДИ, ТО БЕЗ ОСІНОК КРОКУЮТЬ ДО МЕТИ КАЗАХСТАН З ПОЛЬЩЕЮ.

Центрфорвард першої ланки господарів Олег ШАФАРЕНКО ставить крапку в матчі зі збірою Литви

А що ж Україна? Не заздрю коментаторів «Першого Національного» Василю Полотаю: йому доводиться експромтом шукати пояснень, чому господарі льоду марнують момент за моментом у нападі та припускаються подеколи дитячих помилок у обороні? При цьому він має пропагувати вітчизняний хокей, аби «відбити» інвестиції тих, хто вклав гроші у проведення трансляцій. Начебто рецепт - ось він, мазь для суглобів, виробник якої - серед спонсорів цього хокейного дійства. Але не думаю, що канадський тренер українців Дейв Льюїс «не натер» підопічних тактичними ідеями. Тут щось інше.

Приміром, до команди британців увійшли спортсмени-напіваматори. Зізнайтеся, чи багато ви чули про клуби Единбурга, Белфа-

ста, Ноттінгема? Про футболні і я добре знаю. Так от, ці розкуті парубки обіграли наших - 5:3. Ба більше, посланці Альбіону першими відкрили рахунок у грі з Казахстаном, нехай і поступилися фаворитові - 1:2. Тож для вірогідної «закруткі трьох» наставник англо-шотландців Пол Томпсон уже запрограмував себе на позитивну голу різницю.

Льюїса ж він загнав у стратегічний кут: «синьо-жовтим» необхідно «на замовлення» перемагати решту суперників (з Литвою це вдалося - 5:1 у понеділок), а казахстанцям накидати «зайвих» шайб. Та чи погодиться тренер чемпіонів Азіїди-2011 Андрій Хомутов, який за свою гравецьку кар'єру перемагав на трьох зимових Олімпіадах?

Сторінку підготував Євген КАРЕЛЬСЬКИЙ

Чаклунів, які спілкувалися з саламандрами, називали піромантами. Вони вміли особливим чином розвести вогонь, щоб піраусти стали видимими. Підпорядкувавши своїй волі за допомогою особливих ритуалів крилатих духів вогню, піроманти дізнавалися в них майбутнє.

Донині збереглися записки якогось Робера на прізвисько Сміливий, французького лицаря XIII століття. Робер був освіченою людиною, знав кілька мов. Він, беручи участь у хрестових походах, побував у різних країнах Європи, Константинополі та Єрусалимі.

Лицар вів щоденник дорожніх записок, значну частину яких становить опис різних містичних явищ. Особливий інтерес у нашому випадку привертає його розповідь про зустріч із магом, який умів прибор-

гасний вогонь», і впав перед ним на коліна. Він наказав мені зробити те саме. Не знаю, що змусило мене послухатися. Можливо, дивне відчуття урочистості того, що відбувалося. Чаклун попередив, що не можна довго дивитися на полум'я, інакше можна осліпнути.

Чародій змінив довгий темний плащ на інший, пурпурного кольору, затканий золотом, надівши на голову золотий обруч. Він перехрестився на чотири сторони світу і почав шепотіти довгі заклинання на незрозумілій мові. Потім велів підійти ближче і кинув у вогонь пучку якогось порошку. Полум'я миттєво зметнулося, стало нестерпно пекучим, тож я мусив відійти. На вогонь було боляче дивитися, як на сонце. Я зімкнув повіки, а коли відкрив очі, побачив, як у спалахах танцюють маленькі істоти, схожі на червоних ящірок.

САЛАМАНДРИ ЯК

У СЕРЕДНІ ВІКИ ВВАЖАЛИ, ЩО САЛАМАНДРИ РОБЛЯТЬ КОКОНИ, НА КШТАЛТ ШОВКОПРЯДІВ. ЯКЩО ТАКИЙ КОКОН РОЗМОТАТИ, МОЖНА ОТРИМАТИ НАДЗВИЧАЙНО МІЦНУ НИТКУ, А ТКАНИНА З НЕЇ НЕ ГОРИТЬ У ВОГНІ. В ЄВРОПІ МАТЕРІАЛОМ, ЯКИЙ ОТРИМАВ НАЗВУ «САЛАМАНДРОВА ШКІРА», ТОРГУВАЛИ ІТАЛІЙСЬКІ КУПЦІ. КОШТУВАВ ПОДІБНИЙ КРАМ НЕЧУВАНО ДОРОГО. КУПИТИ ЙОГО МОГЛИ ЛИШЕ ДУЖЕ БАГАТІ ЛЮДИ. МОЖЛИВО, ЗАГАДКА ЛЕГЕНДАРНОЇ ТКАНИНИ ПОЯСНЮВАЛАСЯ ДУЖЕ ПРОСТО - ЇЇ ПЛЕЛИ З ТОНКОГО СРІБНОГО ДРОТУ АБО АЗБЕСТУ.

ПРОВІСНИКИ

кувати саламандр. Звали чародія Люциус - ім'я, яке явно має латинський корінь (його можна перекласти, як «світло»).

Наведемо цитату зі щоденника: «Люциус запросив мене бути присутнім на священному обряді. Вночі він прийшов за мною. Ми довго їхали верхи, поки не досягли краю кам'янистої пустелі. Люциус заявив, що коней треба залишити тут і далі йти пішки. За годину ми підійшли до скель. Чаклун відсунув великий камінь, за яким виявився вузький прохід до печери. Якщо не знати напевно, де він розташований, його не можна було б виявити».

Я насилу протиснувся у вузьку щілину. Далі вхід розширювався, утворюючи довгий коридор. Через сто кроків ми опинилися у великій печері. На кам'яних стінах чимось червоним, схожим на кров, були намальовані драконівські голови і хрести. В глибині печери знаходився великий рожевуватий камінь, поряд із яким горів вогонь. Я наблизився і побачив, що він виривається з отвору в підлозі печери.

Люциус пояснив, що це «непо-

Старий протягнув руки до самого вогню. Ящірки, які здавалися напівпрозорими, немов скляними, стрибали до нього на долоні і відскакували у полум'я. Люциус застиг нерухомо, шепочучи незрозумілі слова. Минула година або дві, а він все пильно вдивлявся у відблиски. Мені довелося відвернутись, оскільки дивитися на вогонь було боляче.

Здається, я знепритомнів. Отямився, коли старий узяв мене за руку. Полум'я знову стало спокійним, ящірки зникли. Люциус, який, здавалося, став вищий на зріст і помолодшав, промовив: «Я говорив із саламандрами. Вони відкрили мені багато таємниць. Наступного року страшний мор і чума заберуть багато народу у твоїй країні. Навіть заможні і священники не уникнуть злої долі. А тебе чекають великі справи».

Пророцтво справдилося. Робер, увінчаний військовою славою і шрамами, повернувся у Францію з багатою здобиччю, захопленою у невірних. Одружився на дівчині казкової краси, яка народила йому двох хлопчиків.

Юлія КАЦМАН

ГОРОСКОП НА ТИЖДЕНЬ (з 25 квітня до 1 травня)

Овен (21.03–20.04).

Перша половина тижня подарує зміни на краще. Оточення може надихнути на сміливі вчинки. Бережіть здоров'я, уникайте перевтоми. Друга половина тижня буде трохи напруженою. Можливі конфлікти, адже Ваше бачення ситуації не поділятиме партнер.

Телець (21.04–20.05).

З'являться нові ідеї. Велика ймовірність стороннього впливу на свідомість, тож краще обговорити новини з перевіреними друзями. Неймовірна кількість справ на роботі зашкодить взаєминам з коханою людиною. Сприятливий день - субота.

Близнюки (21.05–21.06).

Слушна нагода для вирішення питань, пов'язаних із кар'єрою. Будьте уважні з витратами, зачекайте з великими покупками, а щодо розваг - вибирайте щось доступніше. З близькими намагайтеся підтримувати мирні стосунки. Сприятливий день - вівторок.

Рак (22.06–22.07).

Репутація посприє успіху, допоможе збільшити надходження, досягти мети. Однак не варто забувати про родину: час переглянути стосунки з близькими та родичами. Цього тижня на Вас чекає романтичне знайомство. Сприятливий день - субота, несприятливий - понеділок.

Лев (23.07–23.08).

Чудова пора для пошуку нової роботи, адже вона виявиться більш перспективною, престижною та вигідною. Будьте обережні, не довіряйте хибній інформації, ретельно перевіряйте пропозиції. Сприятливий день - середа, несприятливий - четвер.

Діва (24.08–23.09).

У Вас з'являться фінансові плани. На жаль, більшість із них - нереальна, адже не принесе бажаного результату. Доведеться докласти чимало зусиль, аби авантюрні проекти не призвели до неприємностей.

Терези (24.09–23.10).

Успіх нині не на Вашому боці, через це не уникайте зіткнення фінансових інтересів. Не найкращий період для нових знайомств і налагоджування контактів. Пориньте у роботу, а кохання хай трохи зачекає... Сприятливий день - субота, несприятливий - середа.

Скорпіон (24.10–22.11).

Зосередьтесь на кар'єрі. Працюйте продуктивно, але без перевантажень. Ваша відповідальність і відданість буде гідно оцінена керівництвом. У конфліктах між родичами дотримуйтеся нейтральної позиції. Сприятливий день - четвер.

Стрілець (23.11–21.12).

Ви можете зануритися у побутові проблеми настільки, що не помічатимете, що коїться навколо. Якщо впораєтесь із непослідовністю і метушню - все стане на свої місця. Можливі фінансові ускладнення. Час повертати борги...

Козеріг (22.12–20.01).

Цього тижня Вам доведеться обирати між родиною та друзями. Останні потребуватимуть уваги і підтримки, на що болісно реагуватиме Ваша «друга половина». Але проблеми лише здаватимуться непереборними. Невдовзі все владнається...

Водолій (21.01–20.02).

Надмірна зацікленість та готовність затято відстоювати свою позицію на роботі можуть закінчитися нерозумінням чи навіть осудом з боку колег. Уникайте авантур. Бесіди з коханою людиною принесуть спокій та радість. Сприятливий день - середа.

Риби (21.02–20.03).

Через суєту і побутові справи можете не помітити можливостей, які відкриваються перед Вами. Сприятливий період для роботи. Зараз буде легко позбутися шкідливих звичок, але фінансових збитків не уникайте. Сприятливий день - субота.

АНЕКДОТИ ВІД ГПУ

Антон у нас жахливий бабій! У нього всі баби - жахливі!

Питання до Вірменського радіо:
- Де найдорожча для комуністів нерухомість?
- У мавзолеї.

Стверджувати: «Ми почали підніматися з колін!» мають право тільки ціни.

Не треба скаржитися на долю. Й, можливо, з вами теж не дуже приємно.

Буфетниця - офіціанту:
- Негайно припини викидати клієнтів на вулицю! Ти, мабуть, забув, що працюєш у вагоні-ресторані!

Подаруєш жінці мільйон яскраво-червоних троянд, а вона скаже, що їй потрібна одна, але біла ...

Як я обрала чоловіка? Крикнула: «Розумні - наліво, красиві - направо». Один забарився... Ось тут я його і впіймала.

При передруку посилання на тижневик «Говорить і показує Україна» обов'язкове. За достовірність реклами несуть відповідальність рекламодавці, за зміст матеріалу - автори. Редакція може не поділяти точки зору авторів.

ГПУ

Шеф-редактор

Валерій СТЕПАНЮК

Газету набрано і зверстано у комп'ютерному центрі редакції, видруковано з редакційних фотоформ ЗАТ «Сьогодні Мультимедіа», Київ, вул. Борщагівська 152-б. Друк офсетний.

Наша адреса: 03142, Київ, вул. Академіка Вернадського, 36, корпус 4. офіс 904

Телефони редакції:
Тел./факс: 424-32-44

Замовлення 06925

Індекс у каталозі: 60953

E-mail: gputele@bigmir.net; www.gipu.com.ua

